

אותך לו לעם פירוש שזולת זה יהיו ישראל חוזרים לאחריהם היום יפגע אחד בקלה ולמחר בחמורה והיו נשמעים מעדת הקדושה מעט מעט עד שיפגע ישראל מהיות עם ה' וצמה שעשאים ערבים יתנו לב לעוצר עצירה אחת קלה כבחמורה ויתקיימו לעם סגולה הא למדת שכל מעשה ה' אינו אלא לעוצתו להקימו:

(יג) ולא אתכם לדכם וגו' כי את אשר וגו'. קשה למה הולך לומר ולא אתכם וגו' ולא הספיק באומרו את אשר ישנו וגו' שהם אותם שהיה מדבר עמם ואת אשר וגו' ומוכן הדבר שלא אתם לדם הוא כורת וגו'. אכן כוונת הכתובים הוא שצא לחייבם לקבל עליהם הצרות והאלה ועל זרעם הצאים אחריהם עד עולם והוא אומרו ולא אתכם לדכם פירוש לחייב אתכם לבד אני כורת אלא בין אותם שהם עמנו בין אותם וגו' ומעתה אם לא היה אומר אלא את אשר וגו' ואת אשר וגו' חנכי כורת לא היה נשמע אלא שה' מחייב גם הצאים אחריהם אבל אינו מחייב את אשר ישנו עומד שם על זרעם אחריהם ומאומרו לא אתכם לדכם גילה כוונתו שצאלה ענמה שכורת עם העומדים שם מוסיף לחייבם על הדורות ושיעור הכתוב הוא לא אתכם לדכם אני מחייב על האמור אלא אף על דורות הצאים אחריהם וזה לא היה נשמע אם לא היה אומר אלא את אשר וגו' ואת אשר וגו' חנכי כורת צרית שהייתי אומר שהם דברי ה' על הצאים אחריהם לא שיתחייבו העומדים שם לקבל עליהם צעד הצנים:

(עו) כי אתם ידעתם וגו'. לריך לדעת לאיזה דבר נותן הכתוב טעם כי אתם

ידעתם ורמזין ז"ל פירש שהוא טעם להאמור אחריו צסמוך פן יש צכם וגו' והוא קלם דוחק להקדים טעם למה שעתיד לומר אחרי כן ואולי שדבר הכתוב צסדר זה להעיר דבר אחד והוא כי לפי שהלריכם הכתוב להכנס לחייב עמכם גם הצאים אחריהם יאמר האומר שצורת הדין מנגדת הדבר שהרי אין חצין לאדם שלא צפניו ולא תועיל קבלה זו שיקבלו הצצות על הצנים לזה אמר כי אתם ידעתם וגומר ותרצו וגו' פירוש ראייתם שצנים אלא שקץ ותועבה ומעתה אינכם אלא זוכים להם לרחקם מתועבות הגוים ולצחור צאלהים חיים ויכולין אתם לחייבם כמותכם והוא מה שדקדק לקרותם שקוליהם וגלוליהם לומר שידעו והשכילו השפלתם ומאוסותם:

(ז) פן יש צכם וגו' ללכת לעבוד וגו'. כאן הזהיר הכתוב על מחשצת עבודה זרה שמזהיר באומרו פן על אשר לצבו פונה ללכת לעבוד וגו':

פן יש צכם וגו' שורש וגו'. לריך לדעת מה הוא השורש פרה ראש וגו' אם חוזר לאשר לצבו פונה וגו' האמור צסמוך לא היה לו לומר פן יש צכם פ"צ אלא היל"ל עז"ה פן יש צכם איש וגו' שורש פרה ראש ולענה אשר לצבו וגו' עוד לריך לדעת כוונת הדברים ענמן של שורש פרה וגו' שגראה שאינו פרה ראש ולענה אלא שורש עוד לריך לדעת צרכה זו שמחצרך זה השורש פרה ראש צלצבו צמה מתצרך עוד אומרו לאמר עוד נתינת טעם זה שאומך כי צשרירות וגומר ומה הוא אומרו למען וגומר:

אכן כוונת הכתוב היא לצל יחצוצ אדם צדעתו להקל מעליו עול העונש ויסצור צדעתו שאינו עושה עול צזה אלא משתדל